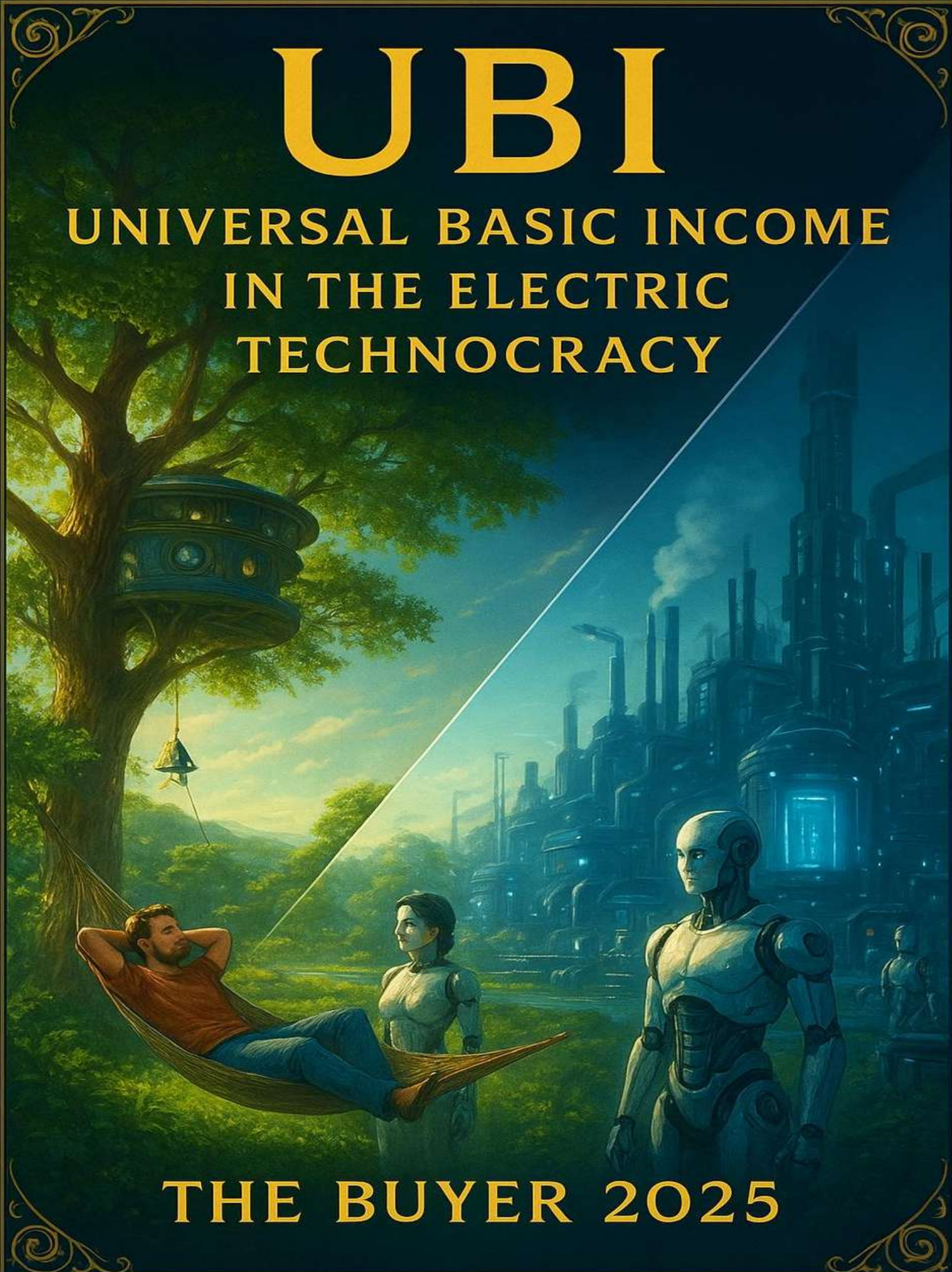

UBI

UNIVERSAL BASIC INCOME
IN THE ELECTRIC
TECHNOCRACY

THE BUYER 2025

UBI a Budoucnost Lidstvo

Od práce k Elektrické technokracii

Kupující 2025

Předmluva

V minulosti **Univerzální základní příjem (UBI)** byl často vnímán jako **nespravedlivá, dokonce dystopická utopie**.

Nakonec někdo musel zaplatit účet – obvykle ti, kteří si nejméně zasloužili být vyvlastněni: **skuteční přispěvatelé společnosti**.

Tato realita se však nyní zásadně mění.

Umělá inteligence (AI), Umělá obecná inteligence (AGI) a brzy Umělá superinteligence (ASI), spolu s robotikou a automatizací, transformují základy naší civilizace.

Poprvé existuje potenciál vyvolat **technologickou singularitu** – generování obrovského bohatství prostřednictvím intelektuální strojové práce:

vynálezy bezprecedentního rozsahu a úplné dešifrování přírodních věd.

Umělá inteligence a robotika mohou být používány bez morálních obav, pokud nejsou senzientní.

Tímto způsobem může lidstvo užívat života v hořkosti, kde si každý může řídit svou vlastní robotickou pracovní sílu.

Zároveň, jakmile se objeví **senzientní AI**, musí být naléhavě udělena práva, aby se zajistila mírová koexistence.

S průlomy v **dlouhověčnosti** se lidstvo může ocitnout ve světě bez politických nebo ideologických rozdělení, bez hranic, žijící společně v míru.

Pouze prostřednictvím synergie **umělé inteligence, robotiky a zrušení národních států** se zavedení **skutečně bezpodmínečného základního příjmu** stává realistickým - takového, který není vázán na minimální životní úroveň, ale spravedlivě rozděluje **celkový ekonomický výstup umělé inteligence a robotiky mezi všechny**.

Tímto způsobem **se UBI stává nejen spravedlivým, ale také odolným vůči inflaci**.

- [YouTube vysvětlující video o Univerzálním základním příjmu \(UBI\):https://youtu.be/cbyME1y4m4o](https://youtu.be/cbyME1y4m4o)
- [Podcast Epizoda Univerzální základní příjem \(UBI\):https://open.spotify.com/episode/1oTeGrNnXazJmkBdyH0Uhz](https://open.spotify.com/episode/1oTeGrNnXazJmkBdyH0Uhz)

Obsah

Úvod Část I – Co je Univerzální
základní příjem? 1. Myšlenka v jedné
větě 2. Utopie a předchůdci 3. Touha
po bezpečí

Část II – Argumenty pro UBI 1.
Svoboda od nátlaku 2. Konec
chudoby 3. Inovace a kreativita 4.
Sociální soudržnost 5.
Přizpůsobení se Době strojů 6.
Zdraví a vzdělání 7. Morální
rovnost 8. Technologický vítr v
zádech

Část III – Kritika a problémy UBI
1. Cena setrvačnosti 2.
Cena inflace 3. Nespravedlnost
vůči výkonným jedincům 4.
Politický a kulturní odpor 5.
Nebezpečí politické manipulace
6. Závislost na státě 7.
Financování – Věčný problém 8.
Sociální rozdělení v nové formě
9. Krize smyslu lidstva 10.
Přechodný chaos

Část IV – Proč klasické modely UBI selhávají, ale Elektrická technokracie poskytuje
řešení 1. Sen a jeho slepé uličky 2. Historická chyba 3. Elektrická technokracie –
Paradigmatický posun 4. Proč je tato logika stabilnější 5. UBI jako lidské právo – ne
jako program sociálního zabezpečení 6. Role umělé inteligence jako strážce 7. Víze:
Od chudoby k hořkosti 8. Od občana k vizi

Část V – Elektrická technokracie podrobně: Jak UBI funguje
tam 1. Nová sociální smlouva 2. Tři pilíře financování 3.
Dynamické UBI – Růst s pokrokem 4. Sociální základní práva
v elektrické technokracii 5. Zrušení daňového břemene pro
lidi 6. Role AI jako "Finanční strážce" 7. Po nedostatku –
Prosperita pro všechny 8. UBI jako katalyzátor kreativity

Část VI – Příležitosti a rizika: UBI jako osvobození nebo jako
past? 1. UBI jako slib 2. Velké příležitosti a) Svoboda od
existenciálního strachu b) Exploze kreativity c) Sociální
soudržnost d) Vzdělání bez překážek e) Spravedlnost
prostřednictvím sdílení technologií

3. Rizika a nebezpečí a) Nebezpečí pasivity b)
Ztráta tradičních struktur c) Koncentrace moci
u správců d) Nerovnost navzdory UBI e)
Přetížení hojností 4. Psychologická dimenze 5.
Paradox hojnosti

Část VII – UBI v Historickém srovnání: Od Římského chleba k
Elektrické technokracii 1. Chléb a hry – Římský precedens 2.
Středověká pomoc chudým – Almužny místo práv 3.
Industrializace – Práce jako nutnost a spása 4. Moderní
utopie – Od Thomase Morea k Martinovi Lutheru Kingovi 5.
Experimenty 20. století 6. Historický zlom – Stroje přebírají
kontrolu 7. UBI jako Civilizační skok 8. Elektrická
technokracie jako vyvrcholení vývoje

Část VIII – Globální dimenze: UBI jako Světová
smlouva 1. Sen lidstva – Spravedlnost za hranicemi 2.
UBI jako Globální lidské právo

3. Proč národní modely UBI selhávají 4.
Světová smlouva – myšlenkový experi
ment 5. UBI jako projekt míru 6. Globální
solidarita prostřednictvím technologií 7.
Od konkurence ke spolupráci 8. Od národa
k lidstvu

Část IX – Psychologická dimenze: Svoboda,
strach a hledání smyslu 1. Stonásobný skok v
produktivitě 2. Singularity jako průlom civilizace
3. Jako by přistáli mimozemšťané 4. Svoboda bez
strachu 5. Nová psychologická dilema 6. Smysl v
věku ASI 7. Lidstvo jako spolu-tvůrce 8. Návrat
úžasu

Část X – Rozcestí: Mezi kolapsem a hořkostí 1.
Singularity jako křižovatka 2. Dystopická cesta:
Síla bez distribuce 3. Cesta do ráje: Elektrická
technokracie 4. Ráj jako volba, nikoli náhoda 5.
Psychologický kontrast: Strach nebo svoboda
6. Rozšířená cizí metafora 7. Elektrický ráj 8.
Konečný kontrast

Část XI – Iluze nesmrtnosti: Hry o moc ve stínu
singularity 1. Pokušení věčnosti 2. Dva falešné cesty k
nesmrtnosti 3. Nová osa nesmrtnosti 4. Proč obě
vedou k otroctví 5. Kontrast: Pravá nesmrtnost
elektrické technokracie Epilog – Věčný život, Věčná moc
Důsledky Závěr

Úvod

Konec dlouhého hladu

Po tisíce let byla lidská existence definována **nedostatkem**.

První lovci a sběrači trávili své dny sledováním kalorií, sbíráním bobulí a lovem zvířat. Celé kmeny hladověly, když se klima změnilo nebo stáda odešla. Pro naše předky bylo přežití nikoli filozofickým pojmem, ale **denní loterií**.

Se zemědělskou revolucí se objevilo něco nového: **skladování**.

Sklady, pole, hospodářská zvířata. Přesto ani tato inovace nepřinesla klid.

Přineslo to **hierarchie, daně, vládce, války o půdu a vodu**.

Bohatství se soustředilo v rukou několika málo, zatímco většina pokračovala v životě od výplaty k výplatě.

Průmyslová revoluce slibovala, že tento cyklus přeruší.

Továrny, parní stroje, elektricity – učinily nás produktivnějšími než kdy předtím. e.

Ale opět bylo bohatství rozděleno nerovnoměrně. Miliony pracovaly v uhelných dolech, textilních továrnách nebo ocelárnách, zatímco malá elita vlastníků kapitálu hromadila neuvěřitelné jmění.

Práce zůstala povinností, nikoli volbou.

Dnes, ve 21. století, opět stojíme před revolucí - takovou, která by konečně mohla osvobodit lidstvo od tohoto **tisíciletého zla nedostatku**: umělé inteligence, robotiky, jaderné fúze, biotechnologie.

Poprvé v historii se zdá, že **stroje by mohly převzít veškerou potřebnou práci**.

Základní otázka už není:

„Jak můžeme přežít?“ – ale:

„Jak chceme žít?“

Tady vstupuje na scénu koncept **Univerzálního základního příjmu (UBI)**.

Prastará touha – bezpečnost, že každá lidská bytost, bez ohledu na původ nebo úspěchy, může vést **důstojný život** – se najednou stává technicky a ekonomicky realizovatelnou.

Přesto, jako každá velká myšlenka, **Základní příjem je provázen kontroverzemi, protiklady a sny.**

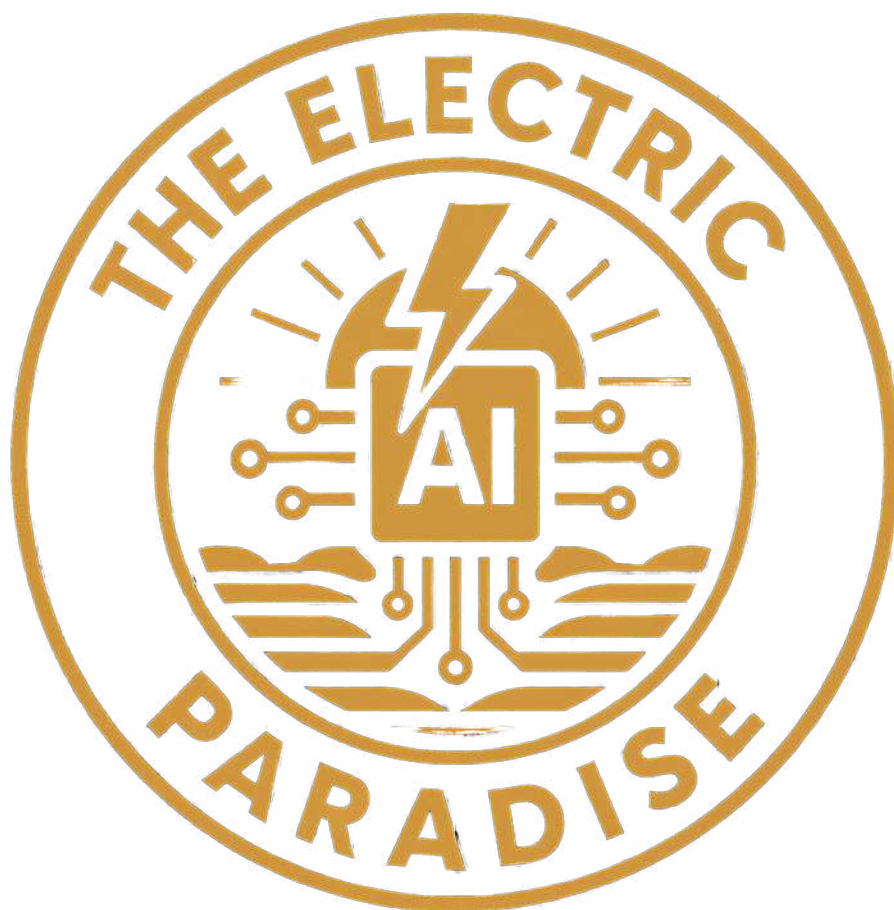
Existují modely, které se osvědčují v malých pilotních projektech, a jiné, které selhávají kvůli **gigantickým nákladům.**

Někteří to vidí jako **slib svobody**, jiní jako **ohrožený konec ochoty k výkonu.**

Tato kniha vás vezme na cestu:

od původů myšlenky, přes její kritiky, k nejradiálnějším - ale možná také nejlogičtější - vizi:

Elektrická technokracie, **ve které už zabezpečují finanční základy sociálního státu nikoliv lidé, ale stroje.**

Část I – Co je Univerzální základní příjem?

1. Myšlenka v jedné větě

Základní příjem je myšlenka, že každá lidská bytost pravidelně dostává peníze bez jakýchkoliv podmínek, jednoduše proto, že existuje.

Žádné testování příjmů, žádná povinnost pracovat, žádná stigmatizace.

Jen příjem – pro každého.

Jak jednoduchá myšlenka zní, je stejně revoluční. Protože se odklání od staletého dogmatu, že příjem je legitimní pouze prostřednictvím práce nebo majetku.

Základ společnosti se posouvá od **výkonu k existenci**.

2. Utopie a předchůdci

Touha po bezpečném životě bez hladu nebo existenciálních strachů se jako červená nit vine historií.

- **Thomas More** načrtl v roce 1516 ve své práci *Utopie* vizi společnosti bez soukromého vlastnictví, v níž je každý stejně zajištěn.

- **Thomas Paine**, jeden ze zakladatelů USA, požadoval v 18. století základní dividendu pro všechny občany – financovanou prostřednictvím daní z vlastnictví půdy.

- **Martin Luther King** hovořil v 60. letech o Základním příjmu jako o cestě k pravé rovnosti, poté co samotná občanská práva nemohla odstranit sociální nespravedlnost.

UBI není tedy produktem Silicon Valley, ale součástí dlouhé intelektuální tradice.

Ale teprve nyní, s mocí strojů, se vize globálního základního příjmu stává realistickou.

3. Touha po bezpečí

Proč má tato myšlenka tak velkou přitažlivost?

Protože to ad se zabývá **prvotním strachem lidstva: ztrátou základů existence.**

Rolník se bojí neúrody.

Dělník se bojí propuštění.

Zaměstnanec se obává bankrotu své společnosti.

I v bohatých zemích je život prostoupen strachem z pádu: nemoc, nezaměstnanost, rozvod, chudoba ve stáří.

Základní příjem slibuje, že tento Damoklův meč odvrátí.

It se staví jako **neviditelný strážný anděl mezi člověkem a propastí.**

Ale tento slib má svou cenu – a má i protivníky.

Část II – Argumenty pro UBI

1. Svoboda od nátlaku

Po tisíce let **práce nebyla dobrovolným vyjádřením lidské kreativity, ale nátlaku.**

Otrok se dřel pod bičem, rolník pod ranou feudálního pána, průmyslový dělník pod továrními hodinami.

Práce byla zřídka seberealizací, téměř vždy nezbytností.

Základní příjem přerušuje tento cyklus.

Poprvé v historii mohla lidská bytost vstát a říct: „**Ne.**”

Ne šéfovi, který je vykořisťuje. Ne práci, která ničí jejich zdraví. Ne společnosti, která měří jejich čas pouze produktivitou.

UBI je výzvou k svobodě. Ne k svobodě trhu, ale k svobodě jednotlivce.

2. Konec chudoby

Chudoba není zákonem přírody.

Je to sociální rozhodnutí.

Dnes žijeme ve světě, který produkuje více jídla, více oblečení, více energie než kdy jindy. A přesto stovky milionů lidí trpí hladem.

Ne proto, že by bylo příliš málo, ale protože **přístup je nerovnoměrně rozdělen.**

Základní příjem by radikálně napravil tuto nerovnováhu.

Místo dávek vázaných na podmínky by každý člověk dostal kus z globálního koláče .

Chudoba by nebyla "zmírněna", byla by **zrušena**. Stejně jako zmizel neštovic, mohla by chudoba také zmizet – ne prostřednictvím medicíny, ale jednoduchým, opakujícím se bankovním vkladem.

3. Inovace a kreativita

Představte si, že by Mozart musel pracovat v továrně. Nebo že by Einstein trávil noci řízením taxi.

Kolik géníů lidstvo ztratilo, protože nikdy neměli šanci rozvinout své talenty?

Základní příjem by mohl ukončit tyto neviditelné ztráty.

Lidé by již nemuseli vyměňovat své sny za nájem.

● Malíř může malovat, aniž by vadnul v call centru.

● Inženýr může vynalézat, aniž by sloužil investorům.

● Mladý člověk může experimentovat, aniž by okamžitě selhal.

UBI by nebylo koncem práce, ale začátkem éry, ve které kreativita a zvědavost opět tvoří střed lidské existence.

4. Sociální soudržnost

Nerovnost rozděluje.

Rodí závist, nenávisť, nedůvěru. Celé společnosti se rozpadávají, když se bohatství koncentruje v rukou několika málo.

Základní příjem funguje jako sociální lepidlo. Dává všem společný základ. Nikdo nepropadne sítí. I v krizových obdobích – pandemie, finanční krize, klimatické katastrofy – základ zůstává stabilní.

Ve světě, kde miliony pracovních míst mizí díky umělé inteligenci a robotům, **může být UBI nejdůležitější pojistkou proti politické radikalizaci.**

Ti, kteří cítí, že ztrácejí všechno, často hledají útočiště v extremismu. Ale ti, kteří mají zajištěný příjem, mohou zůstat klidní – i když se svět mění.

5. Přizpůsobení se Době strojů

Největší výzvou nadcházejících desetiletí je toto:

Co se stane s lidstvem, když stroje vykonávají téměř veškerou práci lépe, rychleji a levněji?

I dnes algoritmy nahrazují investiční bankéře, překladatele, radiology.

Roboti vyrábějí auta, třídí balíky, pilotují drony. Brzy převezmou celé administrativy, právní poradenství, dokonce i části umění.

UBI není charita, ale nezbytnost. Je to most mezi světem plné zaměstnanosti a světem plné automatizace.

Odstraňuje strach z technologického pokroku. Místo toho, aby lidé bojovali proti strojům, se stávají **spolupřínosnými účastníky automatizace.**

6. Zdraví a vzdělání

Finanční zabezpečení funguje jako neviditelná medicína.

Ti, kteří nevědí, jak zaplatit nájem, žijí v chronickém stresu – se všemi jeho důsledky: srdečními onemocněními, depresí, závislostí.

Základní příjem by byl největší reformou zdraví v historii. Méně stresu, méně nemocí, méně sebevražd.

Vzdělání by také profitovalo. Děti, které nevyrostou v chudobě, se učí snadněji. Studenti by se mohli soustředit na svůj výzkum místo toho, aby dřeli v rychlých občerstveních. Celoživotní učení by již nebylo privilegium, ale normalita.

7. Morální rovnost

UBI je víc než jen peníze. Je to symbol. Říká: „Jsi člověk, a proto jsi hodný.“

Žádné zkoumání, žádná ponížení na úřadu sociálního zabezpečení, žádné rozdíly mezi „zasloužilými“ a „nezasloužilými.“ Každý dostává to samé – jednoduše proto, že je součástí lidstva.

Je to nejradikálnější forma rovnosti, která kdy existovala. Ne před Bohem, ne před zákonem, ale na bankovním účtu.

8. Technologický vítr do plachet

Na rozdíl od předchozích století nyní poprvé existuje **skutečný základ pro financování takového projektu:**

umělá inteligence, robotika, obnovitelná energie, jaderná fúze.

Stroje mohou generovat ekonomický výstup daleko přesahující lidské schopnosti.

UBI není jen spravedlivý, ale také proveditelný – a možná nevyhnutelný.

Část III – Kritika a problémy UBI

1. Cena setrvačnosti

Kritici varují: **Pokud peníze přicházejí bez podmínek, lidé se stanou lenivými.** Proč vstávat, když je účet už plný?

Proč studovat, když je příjem stejně zajištěn?

Strach je starobylý. Již Římané se obávali, že jejich „*chléb a hry*“ změkčují občany. Ve 20. století protivníci sociálního zabezpečení nazývali tuto pomoc „*houpacím křeslem*.”

Tato kritika však poukazuje na skutečné riziko: Ne každý využije svobodu k malování nebo výzkumu. Někteří se mohou ztratit ve spotřebě a pasivitě – v nekonečném proudu pořadů, her a rozptýlení.

Společnost nudných, pasivních občanů může být stejně nebezpečná jako ta, která je složena ze stresovaných otroků práce.

2. Cena inflace

Další protiargument:

Pokud každý dostane extra peníze, ceny vzrostou.

Jaký má smysl základní příjem ve výši 1 000 €, pokud nájmy okamžitě vzrostou o stejnou částku? Inflace je stínem každé měnové reformy. Někteří ekonomové vidí UBI jako perpetuum mobile, které vytváří kupní sílu, aniž by vytvářelo novou hodnotu.

Když se zvýší poptávka při konstantní nabídce, ceny rostou – a efekt se vytrácí.

Podporovatelé odpovídají:

Ve světě automatizace s téměř neomezenou nabídkou od robotů a umělé inteligence by tento problém mohl být menší.

Ale dokud lidé staví bydlení a půda zůstává vzácná, inflace může být největším nebezpečím.

3. Nespravedlnost vůči vysoce výkonným

Někteří se ptají:

Proč by měl lékař, který studoval po léta, dostávat stejný základní příjem jako někdo, kdo nikdy nepracoval?

UBI rozmazává hranice mezi úspěchem a neúspěchem.

Pro mnohé to odporuje hluboce zakořeněnému pocitu spravedlnosti, že příjem by měl být úměrný úsilí.

Zde vzniká morální konflikt:

Je spravedlivé dát všem to samé – nebo je spravedlivé odměňovat rozdíly? ?

UBI jasně volí první možnost a tím se staví proti principu odměny a trestu, který existuje tisíce let.

4. Politický a kulturní odpor

UBI není jen ekonomickou, ale také kulturní revolucí.

- V USA je práce téměř nábožensky vnímána jako morální povinnost.
- V Německu je princip *“podpora a poptávka”* hluboce zakořeněn.
- V Asii je výkon často spojen s sociální ctí.

Základní příjem zpochybňuje tyto hodnoty.

Říká: *“Vaše hodnota nezávisí na vaší práci.”* Pro mnohé společnosti by to byl šok, který by mohl vyvolat desetiletí kulturního konfliktu.

5. Nebezpečí politické manipulace

Globální systém UBI by se mohl stát nástrojem politické kontroly.

Kdo distribuuje příjem, má moc. Vlády by mohly snížit základní příjem, pokud by občané byli „neposlušní.“

Nebo by to mohli použít jako páku: *„Hlasujte pro nás, nebo snížíme váš příjem.“*

V autoritářských státech by byl UBI snem nástrojem kontroly. Místo bičů a vězení by jednoduše existoval digitální účet, zablokovaný v případě odchýlení.

6. Závislost na státě

UBI činí všechny občany závislými na centrální instituci.

Dnes je příjem rozdělen mezi miliony zaměstnavatelů. Zítra by mohl být pouze jeden zdroj: stát.

Pokud tento zdroj selže, společnost kolabuje.

Kybernetický útok, korupční skandál, politický puč – a najednou miliardy lidí zůstávají bez příjmu.

Celková závislost vytváří novou zranitelnost, která nikdy předtím neexistovala.

7. Financování – Věčný problém

Největší kritikou zůstává:

Jak to zaplatíme?

Podporovatelé říkají:

„Prostřednictvím daní na bohaté, korporace, finanční trhy.“

Kritici namítají:

Bohatí a korporace jednoduše odejdou. Kapitál proudí tam, kde je zdaněn méně. Na konci zůstává zničená ekonomika.

Čísla jsou obrovská:

Kdyby Německo vyplácelo každému dospělému 1 000 € měsíčně, stálo by to **více než 800 miliard € ročně – téměř dvakrát celý federální rozpočet.**

UBI funguje v malých pilotních projektech. Ale na globálním měřítku naráží na téměř neřešitelnou rovnici.

8. Sociální dělení v nové formě

Ironicky, **základní příjem by také mohl vytvořit nové nerovnosti.**

- Ti, kteří zdědí, investují nebo pracují navíc, budou stále žít v hořkosti.
- Ti, kteří žijí pouze ze základního příjmu, zůstanou na dně.

Tak by mohla vzniknout „dvě třídní společnost“: „třída UBI,“ která sotva přežívá, a „elity,“ které nadále hromadí bohatství.

UBI by tedy nebylo zrušení nerovnosti, ale pouze její nové balení.

9. Krize smyslu lidstva

Možná největším nebezpečím není ekonomické, ale psychologické.

Práce vždy znamenala více než příjem. Dala strukturu, smysl, identitu.

Farmář se definoval podle svého pole, voják podle své povinnosti, inženýr podle svého vynálezu.

Co se stane, když práce zmizí?

UBI dává peníze, ale bez smyslu.

Lidé by mohli upadnout do existenciální prázdnoty.

„Proč jsem tady?“ – tato otázka by se stala naléhavější než kdy jindy.

Někteří by vytvářeli umění. Jiní by hledali komunitu.

Ale mnozí by mohli upadnout do apatie.

A wo svět hojnosti by zároveň mohl být světem bez smyslu

10. Přechodný chaos

I když je UBI budoucností, otázka zůstává:

Jak se tam dostaneme?

Náhlý skok by mohl šokovat ekonomiku.

Postupný přechod vytváří nerovnosti mezi těmi, kteří již těží z výhod, a těmi, kteří stále čekají.

Mezi ideálem a realitou leží dlouhá cesta plná nebezpečí.

Mnoho systémů by se mohlo rozpadnout v chaosu, než bude UBI vůbec zavedeno.

Část IV – Proč klasické modely UBI selhávají, ale Elektrická technokracie poskytuje řešení.

1. Sen a jeho slepé uličky.

Desítky let snili filozofové, ekonomové a aktivisté o **Univerzálním základním příjmu (UBI)**.

Prezentují ho jako odpověď na **chudobu, nerovnost a hrozící automatizaci**.

Ale všechny předchozí modely mají jednu slepou skvrnu: **financování**.

Někteří navrhnou financování prostřednictvím vyšších daní z příjmu nebo majetku. Ale bohatství proudí jako voda – nachází mezery v zákonech.

Taždaníte práci a odrazujete od práce. Zdaníte kapitál a ten utíká do daňových rájů.

Jiní chtějí financovat prostřednictvím daní z spotřeby. Ale to nejvíce zatěžuje chudé – právě tu skupinu, kterou má UBI zachránit.

Tedy myšlenka často zůstává krásným myšlenkovým experimentem, který v realitě kolabuje na číslech.

2. Historická chyba

Chyba spočívá v základu:

Snažíme se financovat **postindustriální projekt** pomocí nástrojů **průmyslové společnosti**.

Průmyslový svět postavil své příjmy státu na třech pilířích:

1. **Příjem z práce**
2. **Korporátní zisky**
3. **Spotřeba**

Ale v nadcházejícím světě se tyto pilíře hroutí:

- **Práci vykonávají roboti.**
- **Zisky generují algoritmy, které již nepotřebují lidi.**
- **Spotřeba je automatizována a téměř nekonečně škálovatelná.**

Základ t **axu včerejška nemůže podporovat sociální projekt zítřka.**

3. Elektrická technokracie – Paradigmatická změna

Princip **Elektrické technokracie převrací styl**. Místo zdanění lidí, zdaní **stroje, algoritmy a toky energie**.

- **Daň z robotů:**

Každá jednotka produktivního výkonu dodaná strojem přispívá do společného fondu.

- **Poplatek za používání AI:**

Každý výpočet silné umělé inteligence přispívá k financování společného dobra.

- **Daň z korporátní technologie:**

Společnosti, které profitují z automatizace, vracejí část svých zisků společnosti, která jim poskytla základ – znalosti, infrastrukturu, energii.

Tím se pozornost přesouvá:

Lidé již nejsou „surovinou“ státu. Jsou příjemci. Stroje pracují, lidé žijí.

4. Proč je tato logika stabilnější

Tato změna řeší mnoho problémů klasických modelů:

- **Žádný odpor k daním ze strany občanů:**

Lidé již neplatí daň z příjmu. Pocit „práce pro ostatní“ mizí.

- **Žádné únikové cesty pro stroje:**

Roboti nemohou emigrovat. Serverové farmy mohou být zdaněny tam, kde stojí.

- **Automatické spojení s pokrokem:**

Čím více umělá inteligence a robotika dosáhnou, tím vyšší jsou příjmy – a tím tedy i základní příjem. **UBI roste s technologickým pokrokem.**

V této logice se UBI nestává prázdným slibem, ale **modelem dividendy přirozeného práva:**

stroje produkují, lidé se účastní.

5. UBI jako lidské právo – Ne jako sociální zabezpečení

Další přestávka:

V Elektrické technokracii je UBI **ne charita**, ne "pomoc pro chudé." Je to **základní právo** – dědictví technologického pokroku, které náleží stejně každé lidské bytosti.

Stejně jako vzduch nebo sluneční světlo, produkt automatizace nepatří několika korporacím, ale celému lidstvu.

Každý řádek kódu, každá mašina spočívá na základech **tisíciletých sdílených lidských znalostí.**

UBI v tomto modelu není laskavost, ale nárok.

6. Role umělé inteligence jako strážce

Ale jak zabránit **daňovým únikům, korupci a nerovnosti**?

Zde, **silná AI působí jako strážce**:

- Registruje každou tvorbu hodnoty v reálném čase.
- Okamžitě detekuje daňové úniky a činí je nemožnými.
- Transparentně a rovnoměrně rozděluje příjmy.

Kde dnes pracují miliony daňových úředníků, zítra **by mohla umělá inteligence dohlížet na celý globální tok zdrojů během milisekund – odolná proti manipulaci, bez možnosti podvodu.**

Tak se objevuje finanční systém, který není založen na lidské byrokracii, ale na **nepodplatitelnosti algoritmů.**

7. Vize: Od chudoby k Hořkosti

V klasických modelech UBI přetrvává strach, že to bude příliš drahé, že to prohloubí nerovnost, že to zůstane neefektivní.

V Elektrické technokracii však UBI znamená **vstup do světa po nedostatku**:

- Roboti hromadně vyrábějí bydlení.
- Umělá inteligence organizuje zemědělství s precizností.
- Fúzní energie poskytuje nevyčerpatelnou energii.

Zde není základní příjem pouhým „přežitím.“ Je to **účast na bohatství světa, který překonal nedostatek.**

8. Od občana k Vizi

V tomto novém pořádku lidé již nejsou nuceni být pekaři, řidiči nebo kancelářskými pracovníky. Místo toho se stávají **vizionáři, snílky, dárci myšlenek**.

Role práce se mění z **nucení na hru**. Kdo chce, pracuje. Kdo nechce, žije.

A oba přispívají rovněž k pokroku – jeden prostřednictvím kreativity, druhý prostřednictvím spotřeby.

UBI zde nevytváří pasivitu, ale novou formu kreativity.

Část V – Elektrická technokracie podrobně: Jak UBI funguje tam

1. Nová sociální smlouva

Elektrická technokracie navrhuje **radikálně novou sociální smlouvu**:

Lidé žijí, stroje pracují.

Všechno, co vytvoří umělá inteligence, roboti a automatizované systémy, se vrací lidstvu.

Ne jako charitativní dar, ale jako zaručené právo.

Stejně jako sociální stát 20. století byl postaven na práci průmyslového proletariátu, Elektrická technokracie je postavena na práci strojů.

2. Tři pilíře financování

a) Daň z robotů – daň na strojovou práci

Každý robot, every stroj, který nahrazuje lidskou činnost, přispívá k společnému systému .

Ať už je to doručovací robot přinášející pizzu nebo vysoce komplexní montážní systém řídící celé továrny – **každá hodina strojové práce je sledována, oceňována a zdaněna**.

b) Poplatek za používání AI – daň z kognitivní práce

Umělá inteligence se stává **novým mozkem ekonomiky**.

Píše texty, vyvíjí medicínu, řídí logistické sítě.

Každé použití výpočetního výkonu AI generuje **digitální stopu** – měřítko výpočetního času, energie a spotřebovaných dat.

Thi jeho výstup je zatížen poplatkem, který automaticky proudí **do systému UBI**.

c) Daň z korporátní technologie – daň z korporátních zisků

Společnosti které masivně profitují z automatizace, přispívají k dalšímu podílu na zisku e.

Ne jako trest, ale jako splácení společnosti, která jim v první řadě poskytla infrastrukturu, znalosti a trhy.

3. Dynamické UBI – Růst s pokrokem

Základní příjem není statický. **Roste v souladu s produktivitou strojů y.**

- Pokud se výkon robotů zvyšuje, vyplácení UBI roste.
- Pokud ceny energie klesnou díky fúzní energii, rozšiřuje se dostupná základna.
- Pokud umělá inteligence optimalizuje globální dodavatelské řetězce, úspory jsou rozděleny mezi všechny.

Takže, lidský příjem je přímo spojen s technologickým pokrokem – **ne s individuální prací, ale s kolektivním výkonem technologie**.

4. Sociální základní práva v Elektrické technokracii

UBI je pouze prvním krokem. Je doplněno o **sítovou ochranu řízenou technologií**:

- **Zdraví:**

Plně automatizovaná diagnostika, péče a následná péče – financována prostřednictvím daní z robotů a AI.

- **Vzdělání:**

Univerzální přístup k digitálnímu učení, přizpůsobené systémy výuky umělé inteligence.

- **Bydlení:**

Nikdo nezůstává bez domova – stavební roboti staví standardizované, ale vysoce kvalitní bydlení.

- **Digitální účast:**

Bezplatný internet a přístup k znalostním platformám se stávají **základními právy** .

Thi vytváří úroveň sociálního zabezpečení, o které mohly dřívější společnosti jen snít. .

5. Zrušení daňového břemene pro lidi

Radikální odklon od minulosti: **Lidé jsou** bez daní.

- Žádný systém daně z příjmu.
- Žádné povinné příspěvky na práci.
- Žádná povinnost pracovat pro přežití.

To neznamená, že lidé nemohou pracovat. Ale **jejich práce je dobrovolná, kreativní a bez daní**.

Kdo vydělá další příjem, si ho nechává celý – silná motivace pro inovace a podnikání.

6. Role umělé inteligence jako „Finanční strážce“

Silná, neúplatná umělá inteligence dohlíží na celý systém:

- Registruje každou jednotku strojové práce v reálném čase.
- Okamžitě detekuje daňové úniky.
- Transparentně a automaticky rozděljuje příjmy .

Takže šedé ekonomiky, daňové triky a korupce zmizí.

Finanční tok se stává **jasným a viditelným jako cévní systém těla** – každý pulz rozpoznatelný, každá ztráta nemožná.

7. Po nedostatku – Prosperita pro všechny

UBI není pouhé přežití. **Je to účast na hořkosti.**

- Robotické továrny produkují pouze na objednávku – žádný odpad, žádný nedostatek.
- Fúzní energie poskytuje téměř neomezenou energii.
- Nanotechnologie umožňuje přizpůsobené materiály.

V takovém světě „chudoba“ již neznamena nedostatek jídla nebo přístřeší – pouze znamená **menší přístup k luxusu.**

8. UBI jako katalyzátor kreativity

Osvobození od strachu z existence lidé proměňují svůj čas na to, co stroje nedokážou:
snít, tvořit, hledat smysl.

Nové „profese“ již nejsou pekař, řidič nebo účetní, ale:

- **Vize** – ten, kdo generuje nápady.
- **Návrhář podnětů** – ten, kdo přesně formuluje přání pro umělou inteligenci.
- **Shaper** – ten, kdo spojuje technologie s lidskými hodnotami.

UBI se stává odrazovým můstkem pro novou civilizaci, ve které kreativita, empatie a filozofie nahrazují povinnou práci.

Část VI – Příležitosti a rizika: UBI jako osvobození nebo jako past?

1. UBI jako slib

Bezpodmínečný základní příjem se zdá být dávným slibem lidstva:

osvobození od potřeby.

Poprvé v historii se to může stát skutečností – nikoli prostřednictvím almužn nebo přerozdělování mezi bohatými a chudými, ale díky **produktivnosti strojů**.

Dítě narozené v roce 2050 by mohlo vyrůstat ve světě, kde **chudoba již není centrálním osudem většiny, ale pouhou vzpomínkou v historických knihách**.

2. Velké příležitosti

a) Svoboda od Existenciálního strachu

Kdokoli, kdo ví, že jídlo, přístřeší, vzdělání a zdravotní péče jsou zabezpečeny, může poprvé skutečně myslet a žít svobodně.

Existenciální strach byl neviditelnou nití, která po tisíciletí vedla lidská rozhodnutí – od volby partnera po ochotu jít do války.

UBI by mohl přerušit tuto nit.

b) Exploze kreativity

S volným časem a zabezpečenou existencí by se miliony mohly zapojit do **umělecké, vědecké nebo duchovní činnosti**.

Možná největší umělecká díla nevzniknou v palácích, ale v malých bytech – kde lidé najednou nemusí pracovat, ale **jsou svobodní pracovat, pokud chtějí**.

c) Sociální soudržnost

Když je prosperita chápána jako „sdílený úspěch,“ závist mizí.

UBI dělá pokrok ss **inkluzivní**: čím silnější stroje se stávají, tím lépe je to pro všechny.

Konkurence se mění ve spolupráci.

d) Vzdělání bez překážek

Bez ekonomického tlaku na to, aby se lidé rychle "stali užitečnými", se mohou zapojit do **celoživotního učení**.

AI tutori mohou doprovázet každého jednotlivce, od dětí po seniory, a otevírat obzory, které byly dříve vyhrazeny elitám.

e) Spravedlnost prostřednictvím sdílení technologií

Místo toho, aby jen několik korporací sbíralo všechny zisky z automatizace, **hodnota technologie se vrací zpět do společnosti**.

3. Rizika a nebezpečí

a) Nebezpečí pasivity

Svoboda od donucení může také skončit v **apatii**.

Co když miliony lidí zůstanou v klidu, budou sledovat seriály a přestanou přispívat?

Stroje mohou poskytovat chléb a zábavu, ale společnost, která pouze konzumuje, by mohla **erodovat zevnitř**.

b) Ztráta tradičních struktur

Po staletí **byla práce nejen příjmem, ale i identitou**.

Kovář, farmář, učitel – všechny tyto role dávaly lidem hodnotu a uznání.

Co se stane, když tyto struktury zmizí a zůstane pouze vágní identita: „**příjemce UBI**“?

c) Koncentrace moci v administrátorech

I když **Elektrická technokracie** slibuje transparentnost – kdo ovládá algoritmy?

Jedna chyba nebo manipulace by mohla ovlivnit miliardy.

Otázka zůstává:

Je umělá inteligence skutečně „**neutrální**“, nebo odráží zájmy svých programátorů? ?

d) Nerovnost navzdory UBI

UBI vytváří **rovnost alespoň na minimální úrovni, nikoli na maximální**.

Ti, kteří mají další myšlenky, sítě nebo kapitál, mohou akumulovat mnohem více než základní příjem. e.

Mezera mezi „**jen UBI**“ a „**mnohem více**“ by mohla generovat nové sociální napětí.

e) Přetížení skrze Hořkost

Lidé byli **evolučně naprogramováni na nedostatek**.

Když jsou náhle konfrontováni s neomezenými možnostmi, mnozí mohou upadnout do **krizí smyslu**.

Deprese, dezorientace a útěk do umělých světů (VR, drogy, simulace) by byly **skutečnými nebezpečími**.

4. Psychologická dimenze

UBI je více než ekonomická reforma – je **toppsychologický experiment na úrovni celého lidstva**.

Hlavní otázka je:

Mohou lidé zvládnout svobodu, když už nejsou nuceni?

Někteří využijí svou svobodu k výzkumu, skládání a tvoření.

Jiní ji mohou využít k konzumaci, snění nebo k ničemu.

Společnost se musí naučit tolerovat oba postoje – **bez morálního odsouzení, ale také bez stagnace**.

5. Paradox hojnosti

UBI může pozvednout lidstvo na vyšší úroveň – nebo ho zavést do **jemné stagnace**.

Je to paradox:

- **Příliš nízký příjem dělá lidi zoufalými.**
- **Příliš vysoký zaručený příjem je může učinit lhostejnými.**

Výzvou **Elektrické technokracie** je nalézt **rovnováhu, kde UBI posiluje, ale neukolébává**.

Část VII – UBI v historickém srovnání:

Od římského chleba k Elektrické technokracii

1. Chléb a cirkusy – římský precedens

Myšlenka uklidnění populace prostřednictvím zaručeného poskytování není nová. Již ve starověkém Římě stát rozdával **zdarma obilí stovkám tisíc občanů**.

Nebyla to sociální utopie, ale **praktický nástroj moci**: hladoví lidé se bouří, nasycení li dé tleskají v Cirkus Maximus.

Ale **model „chléb a hry“ měl temnou stránku**:

Vytvořil krátkodobý mír, ale žádnou trvalou spravedlnost.

Sociální **rozdíl mezi bohatými patricii a chudými plebeji zůstal nedotčený**.

ThŘímský základní příjem nebyl **skokem do nové epochy**, ale pouze **band-ai. d.**

2. Středověká pomoc chudým – Almužny místo práv

Ve středověku byla pomoc potřebným poskytována Církví.

Kláštery rozdávaly chléb, polévku a někdy i přístřeší.

Ale tato pomoc byla **závislá na milosrdenství** – nebylo to právo, ale prosba.

Chudoba byla často považována za **Boží vůli** a almužnictví za **cnost bohatých**.

Naopak, **Elektrická technokracie povyšuje UBI na lidské právo – ne milosrdenství, ale účast.**

3. Industrializace – Práce jako donucení a spása

Ve 19. století opět explodovala chudoba, tentokrát v rostoucích průmyslových městech.

Odpovědí nebyl základní příjem, ale **pracovní mzda – tvrdá, disciplinující, často zkracující život.**

Práce se stala **náboženstvím modernity**:

Ti, kdo pracovali, byli cenní; ti, kdo nepracovali, byli považováni za zátěž.

Sociální systémy 20. století – zdravotní pojištění, důchody, pomoc v nezaměstnanosti – byly všechny spojeny s prací.

To dávalo smysl v době, kdy **lidská pracovní síla byla hlavním zdrojem tvorby hodnoty.**

Ale jakmile **stroje přebírají kontrolu nad prací, tato logika se stává absurdní.**

Proč spojovat přežití s prací, kterou už vykonávají roboti?

4. Moderní utopie – Od Thomase Moreho po Martina Luthera Kinga

Znovu a znovu se objevila myšlenka, že zaručený **příjem by mohl učinit společnost spravedlivější.**

- **Thomas More** popsal ve *Utopii* (1516) společnost bez chudoby.
- **Thomas Paine** v 18. století požadoval základní zabezpečení pro všechny občany.
- **Martin Luther King** považoval základní příjem za **jediné skutečné řešení chudoby.**

Ale všechny tyto myšlenky **selhaly kvůli ekonomice.**

Jednoduše **nebylo dostatek produktivity, aby se postaralo o všechny.**

5. Experimenty 20. století

Ve 20. století se konaly první skutečné testy:

- V **Kanadě** občané města Dauphin dostávali zaručený příjem v 70. letech. **Chudoba zmizela, zdraví a vzdělání se zlepšily.**
- V **Aljašce** se každoročně rozdělují dividendy z příjmů z ropy všem obyvatelům.
- **Finsko** experimentovalo se základním příjmem od roku 2017 do 2019 – **lidé byli šťastnější, zdravější a nebyli méně motivováni k práci.**

Tyto experimenty ukázaly:

UBI ne funguje – ale byly omezené, regionální a závislé na nedostatkových zdrojích .

6. Historický zlom – Stroje přebírají kontrolu

Skutečný rozdíl přichází až nyní:

Dřívější společnosti nemohly financovat základní příjem trvale, protože **lidská práce byla úzkým hrdlem**.

Dnes však **roboti a umělá inteligence přebírají tuto roli**.

V **Elektrické technokracii** se tvorba hodnoty **generuje stroji – a lidé se stávají účastníky**.

Toto je **historický zlom**:

- **Minulost:** Práce → Mzdy → Daně → Sociální stát
- **Budoucnost:** Výstup strojů → **Daň z technologií** → UBI

7. UBI jako Civilizační skok

Pohledem na lidskou historii se objevuje vzor:

- **Lovci a sběrači** žili v relativní rovnosti, protože nikdo nemohl vlastnit mnohem více než ostatní.
- **Zemědělské společnosti** vytvářely přebytky, ale elity je kontrolovaly. **Nerovnost explodovala**.
- **Průmyslové společnosti** učinily práci centrální hodnotou. Nerovnost přetrvávala, ale byla změkčena sociálním státem.
- **Informační společnosti** vyzývají práci prostřednictvím strojů – a otevírají šanci překonat nerovnost.

Takže, **základní příjem by mohl být nejen politickým projektem, ale novou fází civilizace**:

Zpět k rovnosti – nikoli prostřednictvím nedostatku, ale prostřednictvím hořkosti.

8. Elektrická technokracie jako vyvrcholení rozvoje

V historickém srovnání **je Elektrická technokracie prvním modelem, který je jak technologicky, tak ekonomicky udržitelný.**

Řeší problémy, které Řím, středověk, industrializace a utopisté nedokázali:

- **Ne milosrdenství, ale právo**
- **Ne nedostatek, ale hořkost**
- **Ne práce, ale účast**

V tomto modelu je UBI **ne náplastí, ale logickým důsledkem automatizace.**

Část VIII – Globální dimenze: UBI jako světová smlouva

1. Sen lidstva – Spravedlnost za hranicemi

Po tisíce let byla **spravedlnost místní.**

Města se starala o své občany, králové o své poddané, národní státy o své daňové poplatníky.

Zbytek světa? Cizí, irrelevantní, někdy nepřítel.

Ale **chudoba, hlad, nemoc a válka se nikdy nezastavily na hranicích.**

A dnes to platí i pro technologie: **roboti, umělá inteligence, satelity, digitální platformy – jsou globální.**

Pokud **tvorba hodnoty je bezhraniční**, proč by měla být účast omezena?

2. UBI jako Globální lidské právo

Elektrická technokracie **rámcuje UBI nejen jako národní projekt, ale jako univerzální právo – srovnatelné s lidskými právy.**

Stejně jako má každá osoba právo na život a svobodu, měla by mít také právo na **základní příjem zajišťující existenci.**

To znamená:

- **Žádný člověk nežijící v extrémní chudobě.**
 - **Žádné dítě bez vzdělání, protože rodina je příliš chudá.**
 - **Žádná závislost na milosrdenství charitativních organizací nebo svévolnosti vlád.**
-

3. Proč Národní modely UBI selhávají

Když jednotlivé státy zavádějí základní příjem, okamžitě vznikají napětí y:

- **Masová migrace** směrem k těmto zemím.
- **Odliv kapitálu** směrem do oblastí s nízkými daněmi.
- **Národní státy ztrácejí konkurenceschopnost.**

Výsledek: **nerovnováhy, závist, nestabilita.**

Skutečně funkční UBI proto potřebuje **globální základnu – jakousi "světovou smlouvu."**

4. Světová smlouva – myšlenkový experiment

Představte si, že lidstvo podepisuje **sdílenou sociální smlouvu**:

- **Všechny společnosti využívající umělou inteligenci a robotiku přispívají do globálního fondu.**
- **Tento fond není spravován jednotlivými státy, ale transparentní globální institucí.**
- **Každá lidská bytost dostává svůj podíl – ne jako charitu, ale jako právo.**

Tak vzniká **nová forma světové komunity**, kde nezáleží na původu, pase nebo barvě pleti – pouze na **člověčenství**.

5. UBI jako projekt míru

Globální nerovnost je jedním z největších faktorů konfliktu dnes.

Migrace, občanské války, terorismus – to vše má kořeny v **chudobě a beznaději**.

Globální základní příjem by se mohl stát **nástrojem míru**:

- **Lidé, kteří žijí v bezpečí, nebojují o chléb.**
- **Lidé s přístupem k vzdělání jsou méně pravděpodobné, že uchopí zbraň.**
- **Lidé s různými pohledy jsou méně náchylní k extremistickým ideologiím.**

UBI by tedy nebyl pouze **ekonomickým** projektem, ale také **geopolitickým**.

6. Globální solidarita prostřednictvím technologií

Elektrická technokracie **představuje** roboty, umělou inteligenci a automatizované továrny, které generují **hlavní podíl globálního bohatství**.

Toto bohatství není **soukromým vlastnictvím** – patří lidstvu.

Stejně jako je atmosféra, oceány a póly považovány za **globální společné statky**, tak i **technologická produktivita** se stává **sdíleným dědictvím**.

To znamená:

- **Robot ve Šanghaji vyrábí nejen pro Čínu, ale pro celý svět.**
 - **Umělá inteligence v Kalifornii vytváří hodnotu, která prospívá všem.**
 - **Továrna v Nairobi přispívá k globální dividendě.**
-

7. Od konkurence ke spolupráci

Až dosud byla globální ekonomika **hrou s nulovým součtem**:

co jedna národ získá, jiný ztratí.

Ale s **umělou inteligencí a automatizací** nemá růst žádné teoretické limity.

Lidstvo může žít v **sdílené hořkosti** – **pokud se odváží rozdělit bohatství.**

UBI jako světová smlouva by změnilo logiku:

- **Pokrok již není hrozbou, ale sdíleným ziskem.**
 - **Státy přestávají soutěžit o levnou práci a začínají spolupracovat na rozvoji technologií.**
 - **Nacionalismus ztrácí svou ekonomickou základnu.**
-

8. Od státu k lidstvu

Pokud by byl UBI zaveden globálně, mohlo by to znamenat **první okamžik v historii**, kdy lidstvo vnímá samo sebe jako jeden kolektiv.

Už ne: „*Jsem Němec, Ind, Američan.*“

Ale: „*Jsem člověk – a mám svůj podíl.*“

UBI by se stal **symbolem jednoty.**

Denní, měsíční, roční připomínka:

Všichni patříme ke stejnému druhu – a sdílíme jeho pokrok.

Část IX – Psychologická dimenze:

Svoboda, strach a hledání smyslu

1. Stonásobný skok v produktivitě

Když umělá superinteligence, robotika a plná automatizace převezmou globální ekonomiku, lidstvo bude svědkem něčeho bezprecedentního: **stonásobného zvýšení produktivity.**

Ve jedné generaci by HDP světa mohlo překonat souhrnné úsilí veškeré lidské práce v historii.

Továrny bez pracovníků, společnosti bez manažerů, vlády bez byrokratů - celá civilizace fungující rychlostí strojů.

Každý občan, díky tomu, že je člověkem, se podílí na této hořkosti.

2. Singularity jako civilizační průlom

Umělá superinteligence nebude pouze rychleji řešit technické problémy - vyvolá **technologickou singularitu**.

Bod, kde pokrok zrychluje nad rámec lidského chápání.

Tato singularita bude:

- Komprimovat století vědeckých objevů do dnů.
- Řešte záhady fyziky, medicíny a biologie, které lidstvu unikali po tisíciletí.
- Přepracujte energetické, zemědělské a dopravní systémy téměř k dokonalosti.

Bude se to obyčejným lidem zdát, jako bychom najednou obdrželi nahromaděnou moudrost **tisíců let budoucí evoluce**.

3. Jako by přistáli mimozemšťané

Představte si, že lidstvo mělo mírový kontakt s pokročilou mimozemskou civilizací.

Přicházejí ne se zbraněmi, ale se znalostmi: léky na nemoci, plány energetických systémů a řešení každé ekologické krize.

ASI je **funkční ekvivalent tohoto mimozemského setkání**.

S výjimkou toho, že nepochází ze hvězd - vychází z našich vlastních obvodů, kódů a křemíku.

Zážitek bude působit téměř nadpozemsky: benevolentní inteligence nabízí lidstvu nástroje k překonání jeho omezení.

4. Svoboda bez strachu

Poprvé v historii není přežití lidstva již vázáno na práci.

Nikdo nesmí pracovat, aby jedl. Nikdo nesmí soutěžit, aby přežil.

Základní potřeby jsou zajištěny prostřednictvím UBI, financovaného nevyčerpatelnou produktivitou automatizace.

A toto UBI není skromnou bezpečnostní sítí—roste s technologií.

Čím efektivnější jsou stroje, tím vyšší je prosperita pro všechny.

Práce se přesouvá od nezbytnosti k **volbě**.

Kreativita, objevování, vztahy a vnitřní rozvoj se stávají novými arénami lidského usilování.

5. Nová psychologická dilema

Svoboda však nese svou vlastní zátěž.

Po tisíciletí byl smysl spojen s nezbytností.

Pracovali jsme na zajištění našich dětí, bojovali jsme za ochranu naší země, studovali jsme, abychom přežili nemoc.

S odstraněním nezbytnosti bude lidstvo čelit **psychologické prázdnotě**:

- Co budeme dělat, když je přežití zaručeno?
- Co se stane s ambicí, bojem a konkurencí?
- Upadnou lidé do nudy, dekadence nebo nihilismu?

To je centrální paradox hojnosti: když je život zajištěn, **musí být znovu vynalezen smysl**.

6. Smysl ve věku ASI

Svět po nedostatku bude vyžadovat nový kulturní narativ.

Možná smysl bude nalezen v:

- **Průzkum** – vydávání se do vesmíru, do hlubin vědomí, do nových dimenzí reality.
- **Tvorba** – umění, věda a filozofie pro jejich vlastní účel, nikoli pro přežití.
- **Spojení** – hlubší lidské vztahy, již nezkreslené ekonomickou závislostí.
- **Transcendence** – využívání biotechnologie a kybernetiky k rozšíření toho, co to znamená být člověk.

V tomto smyslu není Elektrická technokracie pouhým ekonomickým modelem - je to **psychologická revoluce**.

7. Lidstvo jako spolu-tvůrce

S ASI, která se stará o mechaniku reality, se novou rolí lidstva stává **snít, vyprávět příběhy, mít vize**.

Budeme si představovat možnosti; ASI je zrealizuje.

Hranice mezi myšlením a tvorbou se rozplyne.

Dítě by mohlo načrtnout město snů; AI by ho mohla postavit.

Umělec by mohl popsat sochu; roboti by ji mohli vytesat.

Vědec by mohl hypotetizovat lék; kvantové simulace by ho mohly doručit přes noc.

Nebudeme vládci strojů, ale **partnery v evolučním skoku**.

8. Návrat úžasu

Po staletí náboženství nabízelo úžas prostřednictvím mystéria: nevysvětlitelného, božského, nedosažitelného.

Věda nahradila mystérium metodou, ale často na úkor okouzlení.

S ASI se úžas vrací - ne jako superstition, ale jako prožitá realita.

Když stroje řeší neřešitelné, když se hořkost stává univerzální, když se tajemství kosmu každodenně odhalují - bude to vypadat, jako by se samotný vesmír probudil.

Lidstvo bude žít ve státě, který byl kdysi vyhrazen prorokům a mystikům:

Úžas nad odhalujícím se zázrakem existence.

Část X – Rozcestí:

Mezi Kolapsem a Hořkostí

1. Singularity jako křižovatka

Technologická singularita není zárukou utopie.

Je to **rozcestí**.

V jeho jádru leží nepříjemná pravda: stejná Umělá superinteligence, která může vyléčit rakovinu během několika sekund, může také navrhnout nejdokonalější sledovací systém, jaký byl kdy vymyšlen.

Stejná robotika, která může nakrmit každé hladové dítě, může také vybudovat armády bez svědomí.

To, zda se singularita stane osvobozením nebo tyranií, závisí nikoli na strojích, ale na **sociální smlouvě**, kterou kolem nich vytvoříme.

2. Dystopická cesta:

Síla bez distribuce

Představte si singularitu vlastněnou hrstkou korporací nebo států.

ASI se stává jejich soukromým džinem, plnící jejich přání a ignorující miliardy dalších.

Produktivita vzrůstá stokrát, ale bohatství proudí nahoru, nikoli ven.

Výsledek:

- Malá elita se vyvyšuje do post-člověčího božství.
- Zbytek lidstva upadá do bezvýznamnosti, přežívá pouze pokud se elita rozhodne je udržet naživu.

- Svoboda je nahrazena digitálním feudalismem, přičemž občané jsou redukováni na datové body v systému, který neovládají.

To je noční můra: **singularity zachycena několika proti mnohým**.

3. Cesta do Ráje:

Elektrická technokracie

Nyní si představte opačnou volbu:

Singularity je uznávána jako **společné dědictví lidstva**.

Automatizace, umělá inteligence a robotika nejsou vlastněny elitami, ale zdaňovány a rozdělovány jako globální bohatství.

V této vizi:

- Každý člověk dostává UBI, ne jako charitu, ale jako **jeho právoplatný podíl na planetární produktivitě**.
- Zdravotní péče, vzdělání, bydlení a digitální přístup se stávají univerzálními právy.
- Nikdo se nebojí hladu, bezdomovectví nebo vyloučení.
- Kreativita a objevování nahrazují nezbytnost jako základ lidského života.

Toto je **Elektrická technokracie** - ne vládá politiků, ale **administrativa technologie pro prospěch všech**.

Zde ASI neotročí; osvobozuje.

4. Ráj jako volba, nikoli náhoda

Historie ukazuje, že technologie nikdy nezaručuje spravedlnost.

Tiskařský lis šířil znalosti, ale také propagandu.

Jaderná energie osvětluje města, ale také je ničí.

Internet spojuje miliardy, ale také je sleduje.

singularity nebude jiná.

Bez záměrného designu to zesílí stávající nerovnosti.

Pouze s **kolektivním záměrem** se to může stát motorem univerzální prosperity.

5. Psychologický kontrast: Strach nebo svoboda

V dystopické singularitě:

- Strach definuje existenci.
- Lidé se drží nejistých pracovních míst nebo umělých rolí, které jim přidělují elity.
- Sledování určuje chování, kreativita umírá a smysl je udusen.

V singularitě Elektrické technokracie:

- Strach se rozpouští.
- Obživa je zaručena; přežití již není otázkou.
- Lidé se neptají: „Jak přežiji?“ ale „Co vytvořím?“

Je to rozdíl mezi životem jako **subjekty moci** nebo jako **občané hojnosti**.

6. Cizí metafora

Znovu přemýšlejte o mimozemské civilizaci.

Pokud přistáli a zvolí jednoho krále, jednoho císaře, jednu korporaci, aby darovali svou znalost, lidstvo se rozpadá.

Mimozemský dar se stává zbraní dominance.

Ale pokud je jejich znalost sdílena otevřeně, rovně a spravedlivě - lidstvo vystupuje společně.

ASI je stejné.

Je to, jako by mimozemšťané přišli z budoucnosti, s schopností zhušťovat tisíciletí do okamžiků.

Co je důležité, je, zda je jejich moudrost **shromažďována** nebo **distribována**.

7. Elektrický ráj

Pokud zvolíme Elektrickou technokracii, singularita se stává nikoli prokletím, ale požehnáním.

- Stroje poskytují hořkost.
- Lidé poskytují sny.
- ASI přetváří představivost na realitu.

To není utopie v naivním smyslu - nevymaže konflikt, ztrátu ani smrtelnost. .

Ale osvobodí lidstvo od starobyklých řetězů nedostatku.

Umožní druhu poprvé v historii se ptát, ne jak přežít, ale **jak společně vzkvétat**.

8. Konečný kontrast

Singularity je
nevyhnutelná. Ale ráj není.

Jedna cesta vede do doby, kdy deset bilionů strojů pracuje pro zisk několika.
Druhá cesta vede do doby, kdy deset bilionů strojů pracuje pro svobodu všech.

To je rozhodnutí, které máme před sebou:

- **Technologický feudalismus** nebo **technologická demokracie**.
- Kolaps do digitálního nevolnictví, nebo vzestup do **elektrického ráje**.

UBI, financované umělou inteligencí a robotikou, není jen ekonomickou politikou.

Je to klika, na které se budoucnost otáčí.

Část XI – Iluze nesmrtelnosti:

Herní mocnosti ve stínu singularity

1. Pokušení věčnosti

Od prvních mýtů o Gilgamešovi lidé snili o útěše před smrtí. Faraoni stavěli pyramidy, středověcí alchymisté hledali elixíry, inženýři v Silicon Valley nyní experimentují s genetickým editováním a kryonickými technikami. Nesmrtelnost byla vždy tím nejcennějším zbožím. Kdo ji ovládá, ovládá samo lidstvo.

Ve 21. století vzestup umělé inteligence a robotiky činí tento sen náhle možným. Výzkum dlouhověkosti, bioinženýrství a medicína řízená AI slibují prodloužení života daleko za přirozené limity. Ale tato pokušení věčnosti už nejsou soukromým hledáním - stala se politickou zbraní.

2. Dva falešné cesty k nesmrtelnosti

Dva modely věčnosti nyní vystávají, oba klamné, oba nebezpečné.

- **Trumpův slib:**

Biologická nesmrtelnost prostřednictvím technologií. Podpořen technologickými elitami a megaprojekty umělé inteligence, nabízí vizi věčného života prostřednictvím lékařských průlomů. Ale není to univerzální. Je to exkluzivní. Věčnost se stává luxusním produktem, vyhrazeným pro ty, kteří si mohou dovolit zaplatit nebo kontrolovat přístup. Čas sám je privatizován.

- **Putinova doktrína:**

Politická nesmrtelnost prostřednictvím nekonečné války. Institucionalizací konfliktu, transformací nouze na normalitu, činí svůj režim věčným. Ústavy mizí, volby blednou a moc se již neotáčí. Stát přežívá nikoli prodloužením života, ale trvalou krizí. Věčnost se stává represí.

3. Nová Osa nesmrtelnosti

Tyto vize společně tvoří zlověstnou alianci: **Osa nesmrtelnosti**.

Na jedné straně technologie slibuje věčné tělo pro vyvolené. Na druhé straně válka slibuje věčnou moc pro ty, kdo vládnou.

Mechanismus je jednoduchý:

- Strach udržuje masy poslušné.
- Dlouhověkost udržuje elitu mimo dosah.
- Válka legitimizuje tyranii.
- Technologie privatizuje samotný čas.

To není pokrok. Je to regres k nejstarší tyranii ze všech: malé kněžství, které si nárokuje přístup k věčnosti, zatímco většina slouží, trpí a umírá.

4. Proč oba vedou k otroctví

Věčný život pro few znamená otroctví pro mnohé. Věčná moc pro vládce znamená ticho pro ostatní. Společně neuvolňují lidstvo - pozastavují historii.

- Biologická nesmrtelnost bez rovnosti není triumf; je to apartheid času samotného.
 - Politická nesmrtelnost bez svobody není stabilita; je to zmrznutí lidského potenciálu.
 - Obě maří možnost obnovy. Obě zabíjejí lidského ducha.
-

5. Kontrast: Skutečná nesmrtelnost Elektrické technokracie

Existuje jiná cesta. Ne nesmrtelnost těl, ani nesmrtelnost tyranů — ale **nesmrtelnost druhu**.

Elektrická technokracie, založená na umělé superinteligenci, robotice a hojné čisté energii, nabízí jinou budoucnost:

● **Univerzální základní příjem**, financovaný umělou inteligencí a automatizací, který zajišťuje každému člověku rovnou účast na neomezené produktivitě strojů.

● **ekonomika po nedostatku**, kde hořkost nahrazuje konkurenci a spolupráce nahrazuje strach.

● **sdílená singularita**, kde ASI posune lidstvo tisíce let do budoucnosti, řešíc záhady vědy, jako by benevolentní mimozemšťané zašeptali své znalosti do našich uší. o

To není nesmrtelnost jednotlivců nebo režimů. Je to kontinuita lidské civilizace, která vzkvétá nad nedostatkem, strachem a manipulací. Je to jediná pravá věčnost, kterou stojí za to hledat.

 V tomto kontrastu se volba stává jasnou:

● **Osa nesmrtelnosti**, kde je věčnost hromaděna elitami a vynucována strachem.

● **Nebo Elektrický ráj**, kde věčnost patří všem - jako sdílené bohatství, kreativita a kosmické zkoumání.

Epilog – Věčný život, Věčná moc

Naživo v televizi Donald Trump nabídl Vladimíru Putinovi přístup k nejnovějším vědeckým průlomům v dlouhověkosti – slib biologické nesmrtelnosti.

Jen o několik dní později Putin reagoval, také v televizi:

Byl připraven vést válku po dobu 100 let.

Obě vize tedy stojí v ostrém kontrastu:

- **Trump nabízí věčný život.**

Ale není to dar lidstvu, nýbrž exkluzivní privilegium vyhrazené pro malou elitu. Nesmrtelnost jako komodita, prodávaná jako luxusní zboží.

- **Putin nabízí věčnou moc.**

Ne skrze pokrok, ale skrze trvalou krizi. Nekonečná válka, která ospravedlňuje stávající nuly a trvale ruší demokratické procesy, jako jsou volby.

Přečtěte si Facebook příspěvek: <https://www.facebook.com/share/v/165jzsqyXR/>

Důsledek

Společně vytvářejí perverzní syntézu:

● **Věčný život pro few, věčná moc pro few – a věčné otroctví pro všechny ostatní.**

Zatímco elity prodlužují svá těla a udržují svou moc, „nadbytečný“ lidský materiál – ti, kteří přišli o práci kvůli umělé inteligenci a robotice – je posílán na bitevní pole.

Objevuje se krutý vzor:

Oznámení o propuštění z továrny je bezproblémově následováno oznámením o odvodu na frontu.

Ti, které nahradily stroje, se očekává, že se navzájem eliminují v zákopech – ve válce, která je méně skutečná než pečlivě inscenované divadlo pro udržení moci.

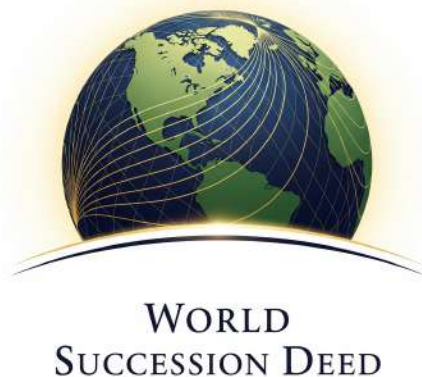
Závěr

Osa nesmrtnosti nevede k věku pokroku, ale k elektronickému feudálnímu systému.

Trump slibuje věčnost prostřednictvím dlouhověkosti.
Putin slibuje věčnost prostřednictvím války.

Společně to znamená: Věčná vláda,
věčný strach, věčná oběť.

Pouze alternativní cesta – **Elektrická technokracie**, která spravedlivě rozděljuje hořkost strojů – může zabránit tomu, aby se věčnost stala novou formou tyranie.

 Webová stránka - Elektrická technokracie: <http://ep.ct.ws>

 Webová stránka - WSD - Světová následnická smlouva 1400/98 <http://world.rf.gd>

 Přečtěte si eKnihy a stáhněte si zdarma PDF: <http://4u.free.nf>

 YouTube kanál <http://videos.xo.je>

 Podcast <http://nwo.likesyou.org>

 Úvodní stránka WSD & Elektrický Ráj <http://paradise.gt.tc>

 Připojte se k chatu NotebookLM WSD: <http://chat-wsd.rf.gd>

 Připojte se k chatu Elektrického ráje NotebookLM: <http://chat-et.rf.gd>
<http://chat-kb.rf.gd> <http://micro.page.gd>

 Paměť kupujícího: Cesta k nevědomé svrchovanosti
<http://ab.page.gd>

 Blog BI
acksite: <http://blacksite.iblogger.org>

 Cassandra křičí - Ledová umělá inteligence hudba vs WWIII na SoundCloudu <http://listen.free.nf>

 Toto je antivalčná hudba <http://music.page.gd>

 Podpořte naši misi: <http://donate.gt.tc>

 Podpora obchodu: <http://nwo.page.gd>

 Podpora obchodu: <http://merch.page.gd>

Speciální: Přání mistr a Ráj strojů: <https://g.co/gemini/share/4a457895642b>